

Γράφει η Κατερίνα Τερζοπούλου

Ένας έξοχος μονόλογος από το έργο του Γιάννη Ρίτσου που ερμηνεύει η Έφη Σταμούλη

"Το Νεκρό Σπίτι"

Παραγγελία του Φεστιβάλ Άργους η παραγωγή αυτή της Πειραματικής Σκηνής της "Τέχνης" σε σκηνοθεσία Νικηφόρου Παπανδρέου, ανέβηκε για μία βραδιά στις 25 Ιουνίου του '95, στον κήπο του ερειπωμένου αρχοντικού του Τρικούπη. Τώρα το θεατρόφιλο κοινό της Θεσσαλονίκης, όπως και οι πιστοί του Γιάννη Ρίτσου, έχουν την ευκαιρία να απολαύσουν την παράσταση αυτή στο θέατρο Αμαλία, όπου παρουσιάζεται κάθε Τρίτη σε εναλλασσόμενο δραματολόγιο.

"Το Νεκρό Σπίτι" ο Ρίτσος το έγραψε το 1959 και είδε το φως της δημοσιότητας το 1962.

Το έργο ξεκινά μ' έναν θαυμάσιο δομημένο πρόλογο μεσ' από τον οπαίο ο θεατής μυείται στον χώρο, γνωρίζει τα πρόσωπα.

Σ' ένα δωμάτιο κάποιου μισοερειπωμένου αρχοντικού στο Άργος, μία γυναίκα διηγείται τη ζωή της. Έναυσμα γι' αυτό η παρουσία του ανίδεου

Η Έφη Σταμούλη σε σκηνή του έργου

ρία των Ατρείδων. Σκηνές γνώριμες από την ιστορική μνήμη αρχίζουν να αναδύονται... Η λεητή σφαγμένη γυναίκα με τον λευκό χιτώνα (η Ιφιγένεια), ο διάφανος τυφλός με τη λύρα (ο Όμηρος ίσως), ο πολεμιστής πατέρας, η αγέρωχη μητέρα και εκείνο το λουτρό... Εξομολόγηση παράξενη που δεν έρχεται από πρόσωπο αρχαίας τραγωδίας αλλά από μία γυναίκα που ζει κάπου στον εικοστό αιώνα...

Μήπως από μία τρελή που ταυτίζει τον εαυτό της με την Ηλέκτρα ή από μία Ηλέκτρα που, διατρέχοντας τους αιώνες, έχει φθάσει ως την εποχή μας και μιλάει για τον κύκλο του αίματος που αέναα συνεχίζεται...

Όμως δεν είναι μόνο μυθολογικό το επίπεδο στο οποίο δο-

μείται το έργο. Είναι και ιστορικό με υπαινιγμούς στην ταραγμένη ιστορία της νεότερης Ελλάδας, πολιτιστικό με μία αναδρομή στην πορεία του ευρωπαϊκού πολιτισμού, αυτοβιογραφικό με ποικίλες αναφορές του ποιητή στα παιδικά του χρόνια, υπαρξιακό με στοχασμούς βαθύτατους πάνω στην ανθρώπινη μοίρα.

Ένα κείμενο συναρπαστικό αλλά συγχρόνως και μονόλογος εξαιρετικά δύσκολος που όμως ερμηνεύει θαυμάσια η Έφη Σταμούλη (Ηλέκτρα (!)) παρουσία του "επισκέπτη" της, Δημήτρη Σκακτζή. Για την δημιουργία της κατάλληλης, για την παράσταση ατμόσφαιρας συνέβησαν: η Ιωάννα Μανωλεδάκη με τα σκηνικά και τα κοστούμια της, ο Κώστας Βόμβολης με τη μουσική του σε ζωντανή εκτέλεση από τον ίδιο (σκορνετόν) και τον Φλώρο Φλωρίδη (μπάσο, κλαρινέτο) και ο Στράτος Κουτράκης με τους ανάλογους φωτισμούς.